

ansvarlig for Rigsdagen; jeg troer, at Staten igjennem disse Bestemmelser er tilstrækkelig sikret, og at den ærede Taler heller ikke kan benægte det. Naar den ærede sidste Taler (C. W. Nimeſtað) synes at henviſe til at gaae en anden Vej end den, der er gaaet ved Aftalen, Overeenkomsten, eller hvad man vil kalde det — jeg har ikke kaldt det en Kontrakt — mellem Justitsministeren og Kommunalbestyrelsen i Henshold til tidligere Beslutninger og til Anordningen af 1845, som jeg citerede, saaledes at Kommunen ikke blot nu skulde have en bestemt Sum, men efterhaanden, som Udgifterne stige, en vis forøget Andetdeel af Staten, saa kunde det fra Kommunens Standpunkt være overordentlig behageligt; da jeg imidlertid ikke staaer her som Repræsentant for lokale Interesser — og jeg troer ikke, at Rogen vil have mig mistænkt derfor — saa skal jeg ikke lade mig forlede til at gaae ind paa hans Anskuelse. Jeg mener, at vi i Statens Interesse ikke bør gaae ind derpaa, naar det er lykkeligvis Justitsministeren at komme til en Overeenkomst med Kommunen, hvorved denne har renonceret paa yderligere Bidrag, og naar den har gjort dette og erklæret sig tilfreds med et bestemt Tilskud eengang for alle og har erklæret, at den selv vil bære de stigende Udgifter, saa vilde det være høist beſynderligt, om vi her skulde tilbyde Mere end det, som Justitsministeren paa vore Vegne har givet Tilſagn om. Det er derfor, synes det mig, saare lidt i Statens Interesse at opfatte Forholdet paa den Maade, som den ærede Rigsdagsmand har gjort, idet han gav Kommunen Udſigt til et forøget Tilskud, men paa den anden Side vilde det ogsaa være vigtigt, ligeoverfor Kommunen, med hvem den omhandlede Aftale har fundet Sted, at stille Bidraget saa løst, som den ærede Rigsdagsmand vil have det stillet. — Den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt's 2den Valgkreds (Tſcherning) burde iøvrigt være den Sidste til at bebrejde Kommunen, at den har viiſt Engſtelighed med Hensyn til denne Sag; hvis han huffer de Udtryk, som han brugte sidste Gang, Sagen var for, saa vil han ikke kunne undres over, at Kommunalbestyrelsen kan være i nogen Tvivl ligeoverfor et Forslag som det, han i For-

ſlog, naar den forudsætter, at Folkethinget kunde lade sig beherske af saadanne Stemninger som dem, der ere blevne gjorte gjæbende af den ærede Rigsdagsmand.

Ordføreren: Under to Behandlinger har denne Sag om Statskassens Tilskud været Gjenstand for omfattende Debatter, og da navnlig under anden Behandling. Dengang blev Krigen ført med Argumenter og Grunde, men idag har den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt's 2den Valgkreds (Tſcherning) ført Krigen med noget ganske Andet, nemlig med en Appel, ikke til Overbeviisningen, men til uklare Følelser og Stemninger. Jeg seer mig derfor virkelig ikke iſtand til længere at bevare den Tausked ligeoverfor hans Optræden, som jeg hidtil har iagttaget. Den ærede Rigsdagsmand har idag brugt saadanne Udtryk i denne Sag, at det for mig staaer klart, at han i denne Henseende befinder sig paa et Standpunkt, som er langt bortſjernet fra Virkeligheden, og hvor han omgjøgles af vilde Fantasier og Strømmebilleder, hentede fra hans egen frugtbare Forestillingskreds, og ikke fra det, der virkelig ligger for. Den ærede Rigsdagsmand har, idet han har talt om denne Sag, brugt Udtryk, som f. Ex., at de, der ſige, at der her foreligger en Overeenkomst, ved deres Fremstilling bringe Kommunen til at „ſtaaе paa Opſtandens Gebeet“. Alſaa naar Kommunen slutter en Overeenkomst med Staten, og dette holdes fast, saa staaer Kommunen „paa Opſtandens Gebeet“. Jeg spørger: Har noget Menneſte hørt en saadan Paaſtand blive fremsat for fuld Alvor, for at tjene til Beviis i en alvorlig Debat? Er dette ikke at lege med Ord? Og ikke nok dermed; den ærede Rigsdagsmand har paaſtaet, at Kommunen har ſøgt at overlifte den lovgivende Magt i det Hele taget og i Særdeleshed denne Forsamling (Tſcherning: Det har jeg ikke ſagt!). Jo, det er netop det, som den ærede Rigsdagsmand har ſagt! Jeg skal have den Ære at oplæſe ſelve Udtrykkene, for at der ikke længere skal være nogen Tvivl. Den ærede Rigsdagsmand har ſagt, at ved denne Sag er „Lovgivningsmagten ſat udenfor“, endvidere, at han i denne Sag ſeer „et nyt Forsøg paa at indſtrænke Forsamlingens Bevillingsmyndighed“;